

[Indenrigsministeren.]

sion af disse Udgifter. I Overensstemmelse hermed er Taksten for indeværende Finansaar fastsat til 5 Kr. 50 Øre pr. Sygedag. Under Henvisning til denne Uoverensstemmelse mellem Epidemitaksterne paa Færøerne og i det øvrige Kongerige havde Lagtinget allerede forud for Forhandlingerne om Finansplanen stillet Forslag om, at Taksten for Epidemipatienter paa Færøerne maatte blive forhøjet til samme Beløb som for det øvrige Kongerige, og at denne Forhøjelse maatte blive gennemført fra 1. April 1937 at regne, idet Færøerne i Sommeren 1937 hærgedes af en Paratyfusedepidemi, der medførte betydelige Udgifter for Amtskommunen.

Idet jeg i øvrigt henviser til Lovforslagets Bemærkninger, skal jeg udtale, at man har anset det for rettest at lade Forslaget fremkomme i Forbindelse med de Lovforslag, der er en direkte Følge af Finansplanens Vedtagelse. — Jeg skal hermed anbefale de to Lovforslag til det høje Tings velvillige og hurtige Behandling.

Formanden: Jeg giver herefter Ordet til den højtærede Minister for offentlige Arbejder, som vil fremsætte et Lovforslag.

Ministeren for offentlige Arbejder (Fisker): Jeg har den Ære for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov for Færøerne om Rutefart*. I Lovforslaget, som er et Led i de trufne Aftaler om en Finansplan for Færøerne, fastsættes nærmere Regler for den fremtidige Rutefart mellem Øerne. Medens saavel Person- som Godsrutefart hidtil har kunnet etableres uden forud indhentet Samtykke, udkræves efter Lovforslagets § 2 fremtidig Lagtingets Tilladelse til regelmæssig Sejlsads, ligesom Tinget bebyrdes til at fastsætte nærmere Regler for Rutefart, derunder at der svares en Afgift til Amtsfonden, og at bestemte Takster overholdes. Efter hvad der foreligger oplyst, maa det anses for ønskeligt, at saadanne mere planmæssige og kontrolerede Forhold tilvejebringes, og under Hensyn til et fra Lagtingets Side stærkt fastholdt Ønske herom er Afgørelsen af, om Tilladelse til Rutefart skal meddeles, overladt til Lagtinget alene. Jeg har dog ment, at Ministeren for offentlige Arbejder — i Overensstemmelse med den i det øvrige Kongerige for Rutebilkørsel gældende Ordning — uden Lagtingets Samtykke bør kunne tillade postbefordrende Ruter, hvor dette under Hensyn til Postens Viderebefordring maatte anses for paakrævet.

Det er en Forudsætning, at der ved den nye Ordning Ikrafttræden tages rimeligt Hensyn til allerede eksisterende Ruter, og at Lagtinget ved Afgørelsen af, om saadanne Ruter skal forandres eller nedlægges, tager tilbørligt Hensyn til den lokale Trafiks og Samtrafikkens Interesser.

Jeg skal tillade mig at anbefale Lovforslaget til det høje Tings velvillige og hurtige Behandling.

Formanden: Socialministeren har derefter Ordet for at fremsætte tre Lovforslag.

Socialministeren (Ludvig Christensen): Jeg har herved den Ære for det høje Ting at fremsætte *Forslag til midlertidig Lov for Færøerne om Invalidforsikring*.

Forslaget er et af de Resultater, som opnaaedes ved Forhandlingerne mellem en Delegation fra Lagtinget og Regeringen i August—September 1938 om den færøske Finansplan. Man blev her bl. a. enig om, at der skulde søges gennemført en Lov for Færøerne om Invalidforsikring, hvorefter Staten skulde afholde de Udgifter, der ikke dækkes af Præmierne.

Spørgsmaalet om Invalidforsikring paa Færøerne er ikke nyt, det har tidligere været forelagt Lagtinget, der i sin ordinære Samling i 1937 tiltraadte et af Regeringen fremsat Forslag om en Invalidforsikring. Grundlaget for denne Forsikring skulde, som det er anført i Bemærkningerne, være følgende:

Enhver Person, der er nydende Medlem af en i Henhold til Sygekasseloven anerkendt Sygekasse, indtræder uden videre i Invalidforsikringen med Pligt til at erlægge Invalidpræmie. Adgangen til Invalidrente opnaas under Betingelser, der svarer til dem, der er angivet i Folkeforsikringslovens § 38. Invalidrenten fastsættes til samme Beløb og beregnes paa samme Maade som Aldersrenten. Dog kan der være Spørgsmaal om herudover at yde et ordinært Invaliditetstillæg og et særligt Tillæg til hjælpeløse Invalidere. Der maa udredes nærmere fastsatte aarlige Præmier fra de forsikrede til Forsikringen; disse Præmier opkræves af Sygekasserne, og det maa under alle Omstændigheder være en Forudsætning, at Præmierne fastsættes saaledes, at de kan forventes at dække mindst 25 pCt. af Udgifterne. Resten af Udgiften tilskydes af Staten. Afgørelsen af, hvorvidt der foreligger en Nedsættelse af Erhvervssevnen af det i Folkeforsikringslovens § 38, Stk. 1, nævnte Omfang, træffes af Ulykkesforsikringsraadet for Færøerne i fornødent Samarbejde med Invalidforsikringsretten.